

Ó, Je - zu můj, v tom bla - ho je a slast,
smět ži - vot tak Ti den - ně k no - hám klást,
smět Te - be, jenžs v mém sr - dci zví - tě - zil,
ctít, zve - le - bo - vat, chvá - lit ze všech sil.
Svou ru - kou kla - du ve tvou zas,
co sl - zy sla - sti ka - nou zpod mých řas.
Přes ra - dost, strast i žal, jakš' ve - dl, veď mne dál
a sla - vně do - veď si mne ve vla - sti jas.

Ó, JEZU MŮJ

2. Když zdálo se, že zhynu v hříších svých. / Však Ty jsi do svých loktů milostných / mne pojal, když jsem lkal a odpustil / a nikdy mne z nich, nikdy nepustil. / Svou rukou kladu ve tvou zas, / co slzy slasti kanou zpod mých řas. / Přes radost, strast i žal, jaks vedl, veď mne dál / a slavně doved' si mne ve vlasti jas.
3. A na tom kříži, krváčeje z ran, / mne provázel jsi, přítel můj i Pán. / Však nejen na něm - v srdci mém jsi dlel / a mnohou moji prosbu vyslyšel. / Svou rukou kladu ve tvou zas, / co slzy slasti kanou zpod mých řas. / Přes radost, strast i žal, jaks vedl, veď mne dál / a slavně doved' si mne ve vlasti jas.
4. Smím nejen líbat roucha tvého lem, / smím zvat Tě králem srdce, přítelem, / smím zvat Tě štěstím na světě svým vším / a slíbit: Nikdy se Tě nespustím. / Svou rukou kladu ve tvou zas, / co slzy slasti kanou zpod mých řas. / Přes radost, strast i žal, jaks vedl, veď mne dál / a slavně doved' si mne ve vlasti jas.

*Ježíš jim řekl:
Kdo jí mé tělo a pije mou krev,
zůstává ve mně a já v něm.*

J 6,53a.56